ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 30 'Ιανουαρίου 1920 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 26

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 1897 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἄρσεως τῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1073 ὡς πρὸς τοὺς Γερμανοὺς καὶ Αὐστριακοὺς ὑπηκόους». 1

Νόμος 1898 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως προσθέτου φόρου κλπ. ὑπὲρ τῶν 'Επιμελητηρίων». 2

Νόμος 1984 περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν προσθέτων τελῶν τῶν ἐνοικιαστῶν φόρου δεκάτης, δημητριακῶν προϊόντων καὶ δημοσίων κτημάτων τῶν χρήσεων 1915, 1916, 1917 καὶ 1918. 3

Νόμος 1985 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 16 'Ιουλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ καταργήσεως ἀπὸ 1 'Ιανουαρίου 1919 τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου ΓΡΜΒ' περὶ φορολογίας τῶν ἐπιτηδευμάτων, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 969 καὶ τῶν ἄρθρων 36 καὶ 37 τοῦ αὐτοῦ νόμου ΓΡΜΒ'». 4

Νόμος 1986 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 8 Μαρτίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων 1043, 1285, 1598 καὶ 1678 περὶ φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν, τῶν ἀφορωσῶν τὴν εἴσπραξιν καὶ διάθεσιν τοῦ ἐκ πωλήσεως καὶ ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως πλοίων ὀφειλομένου φόρου». 5

Νόμος 1987 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 'Απριλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν καὶ καθαρῶν προσόδων». 6

Νόμος 1988 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 'Απριλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τῆς δεκάτης τῆς ἐπαρχίας Θεσσαλονίκης καὶ λοιπῶν τμημάτων ἀπὸ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1919 καὶ ἑξῆς». 7

Νόμος 1989 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Μαΐου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΓΧΚΓ' περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος τῶν δικηγόρων καὶ εἰς τοὺς δικηγόρους τοὺς διωρισμένους παρὰ τοῖς δικαστηρίοις ἐν ἐπαρχίαις». 8

Νόμος 1990 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 17 'Ιουνίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ α' ἐδαφίου τῆς 4 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων 1640 νόμου». 9

Νόμος 1991 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 'Ιουνίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ προθεσμιῶν πρὸς ἐπίδεσιν δηλώσεων καὶ πληρωμὴν φόρου κατὰ τοὺς περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ἐκτάκτων κερδῶν καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας νόμους». 10

Νόμος 1993 περὶ κυρώσεως τοῦ νόμου 1799 τῆς 30 'Απριλίου 1919 καὶ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 12 Σεπτεμβρίου 1919 «περὶ παροχῆς πιστώσεως δι' ἀποπεράτωσιν ἐνεργουμένων ἐπειγουσῶν ἐπισκευῶν καὶ μεταρρυθμίσεων Τελωνείων Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης» καὶ «περὶ χορηγήσεως νέας πιστώσεως ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ». 11

Νόμος 1994 περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 11 'Ιουλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ παροχῆς τοῦ τριακονταδράχμου ἐπιδόματος εἰς δημοσίους πολιτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας». 12

Βασιλικὰ διατάγματα

Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τοῦ τέως δήμου Παλαιοκάστρου. 13

Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τοῦ τέως δήμου Πλατάνου. 14

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἄρσεως τῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1073 ὡς πρὸς τοὺς Γερμανοὺς καὶ Αὐστριακοὺς ὑπηκόους».

Νόμος 1897

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ ἄρσεως τῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1073 ὡς πρὸς τοὺς Γερμανοὺς καὶ Αὐστριακοὺς ὑπηκόους, ἔχον οὕτω :

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

'Από τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος ἐπιτρέπεται ἡ σύναψις ἐμπορικῶν συναλλαγῶν καὶ πάσης δικαιοπραξίας ἐν γένει ὑπὸ ἢ μετὰ Γερμανῶν καὶ Αὐστριακῶν ὑπηκόων ἢ προσώπων διαμενόντων ἐν Γερμανίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ, αἱρομένης ὡς πρὸς αὐτοὺς τῆς ἰσχύος τῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 ἐδ. 1 τοῦ νόμου 1073, ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος ὑπὸ τοῦ νόμου 1421.

Παραμένουσι τοὐναντίον ἐν ἰσχύϊ αἱ ἐξ ἄλλων νόμων γενικαὶ ἀπαγορεύσεις ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων ἢ συναλλάγματος.

Ἄρθρον 2.

Αἱ περὶ μεσεγγυήσεως τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν διατάξεις τῶν ἄρθρων 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 11 τοῦ νόμου 1073 παύουσιν

ἐν τῷ μέλλοντι ἰσχύουσαι διὰ τὰς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων πράξεων παραγομένας ἀπαιτήσεις καὶ τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐνεργουμένας καταβολάς. Ἡ ἰσχὺς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων παραμένει τοὐναντίον πλήρης διὰ τὰς ὑπαρχούσας ἤδη περιουσίας ἢ ἀπαιτήσεις Γερμανῶν καὶ Αὐστριακῶν ὑπηκόων, ἀπαγορευομένης πάσης καθ' οἱονδήποτε τρόπον καταβολῆς ἡμεδαπῶν, ἐνεργουμένης πρὸς ἐξόφλησιν χρεῶν πρὸ ἢ μετὰ τὸν πόλεμον γενομένων ἀπαιτητῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος διατάγματος, ὑποβληθησομένου ὑπὸ τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐ μ μ. Ρ έ π ο υ λ η ς

Τὰ Μέλη

Ἀλ. Διομήδης, Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Μιλ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Σ. Σῖμος, Π. Βουρλούμης, Α. Γρίβας, Ι. Ἀθανασάκης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(2)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως προσθέτου φόρου κλπ. ὑπὲρ τῶν Ἐπιμελητηρίων».

Νόμος 1898

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1919 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ νόμου 184 προσθέτου φόρου ἐπιτηδεύματος κλπ. ὑπὲρ τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων», ἔχον εὕτω·

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 1599 «περὶ τῆς ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ἐκδόσεως νομοθετικῶν διαταγμάτων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 ἐδάφ. 3 τοῦ νόμου 184 πρόσθετος φόρος ἐπιτηδεύματος ὑπὲρ τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ τρέχον ἔτος θέλει βεβαιωθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1918 βεβαιωθέντος δημοσίου φόρου ἐπιτηδεύματος.

Ἡ εἴσπραξις τοῦ προσθέτου τούτου φόρου καὶ ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ταμιῶν εἰς τὰ Ἐπιμελητήρια γενήσεται ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως αὐτοῦ, ἥτις βεβαίωσις θέλει γίνῃ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πρώτης ἐγκαταστάσεως τῶν κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ νόμου 184 συσταθέντων Ἐπιμελητηρίων ἐπιτρέπεται ἡ παρ' αὐτῶν συνομολόγησις δανείου παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τὸ ποσὸν καὶ οἱ ὅροι τοῦ ὁποίου ἐγκρίνονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν δανείων τούτων καθίσταται ὑπέγγυος ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 ἐδάφ. 3 τοῦ νόμου 184 πρόσθετος φόρος ἐπιτηδεύματος, δύναται δ' ἐπιπροσθέτως νὰ δοθῇ καὶ ἐγγύησις ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, τοῦ κατὰ προηγούμενον ἐδάφιον Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τῇ προτάσει καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἀναγράφεται κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους πίστωσις μέχρι 50,000 δραχμῶν, διατιθεμένη κατὰ τὰ ἑκάστοτε διὰ Β. διατάγματος ὁριζόμενα πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ νόμου 184 λειτουργούντων Ἑλληνικῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ἀνακοινωθησομένου εἰς τὴν Βουλήν, ἅμα συνερχομένην, καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Φεβρουαρίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐ μ μ. Ρ έ π ο υ λ η ς

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μιλ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Ἰ. Καφαντάρης, Π. Βουρλούμης, Ἀλ. Γρίβας, Ι. Ἀθανασάκης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑ π ο υ ρ γ ο ὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν **Μιλτ. Νεγροπόντης**

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας **Κ. Σπυρίδης**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(3)

Περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν προσθέτων τελῶν τῶν ἐνοικιαστῶν φόρου δεκάτης, δημητριακῶν προϊόντων καὶ δημοσίων κτημάτων τῶν χρήσεων 1915, 1916, 1917 καὶ 1918.

Νόμος 1984

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν φόρων δεκάτης, δημητριακῶν καρπῶν τῆς Νήσου Κρήτης καὶ Δημοσίων κτημάτων τῶν χρή-

σεων τῶν ἐτῶν 1915, 1916, 1917 καὶ 1918, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς προσθέτων τελῶν ἐπὶ τῶν ὀφειλομένων ἔτι δόσεων ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ἐνοικίων, ἐὰν καταβάλωσι ταύτας μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1920 εἰς ἓξ ἴσας μηνιαίας δόσεις καταβλητέας τὴν πρώτην ἑκάστου τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου, Ἀπριλίου, Μαΐου καὶ Ἰουνίου 1920 μετὰ τόκου ὑπερημερίας 8 ο/ο ἐτησίως, ὑπολογιζομένου ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστης τῶν ἀνωτέρω χρήσεων.

Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως μιᾶς δόσεως πέρα τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν, καθίσταται ἀπαιτητὸν ὁλόκληρον τὸ χρέος καὶ ἐπιβαρύνεται μὲ πρόσθετα τέλη 20 ο/ο.

Ἄρθρον 2.

Τὰ τυχὸν καταβληθέντα πρόσθετα τέλη ἐπὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων χρεῶν, πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐξοφληθέντων, ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς καταβαλόντας, ἐὰν αἰτήσωνται τοῦτο μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1920, ἢ συμψηφίζονται εἰς τὰ ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἀναφερόμενα χρέη, μὴ καταλογιζομένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τοῖς ὀφειλέταις καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς β' ᾗ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ συμψηφιστέον ποσόν.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης τῶν ἐτῶν 1915 καὶ 1916 ἀπαλλάσσεται τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας ἐπὶ τοῦ καθυστερουμένου χρέους του, λόγῳ τῶν τότε ληφθέντων ἐκτάκτων περιοριστικῶν μέτρων παρὰ τῶν Συμμαχικῶν καὶ Ἑλληνικῶν στρατιωτικῶν Ἀρχῶν, ἐὰν ἤθελε καταβάλῃ τοῦτο μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1920.

Τὰ τυχὸν καταβληθέντα πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου πρόσθετα τέλη καὶ τόκοι ὑπερημερίας ἐπὶ τοῦ χρέους τούτου τῶν ἀνωτέρω ἐτῶν ἐπιστρέφονται αὐτῷ ἐὰν αἰτήσηται τοῦτο μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1920.

Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ φόρου ἁλιείας τοῦ Κόλπου Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τοὺς ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ὀφειλέτας τῶν Ταμείων Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1918, ὡς καὶ τῶν προηγουμένων, πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων, ἐπιτρέπεται νὰ καταβάλωσι τὰ ὀφειλόμενα ἄνευ τῶν συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1920. Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης, ὑποχρεοῦνται οὗτοι εἰς τὴν πληρωμὴν προσθέτων τελῶν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1755 καὶ τόκων ὑπερημερίας 8 τοῖς ο/ο ἐτησίως, ὑπολογιζομένων ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστης τῶν ἀνωτέρω χρήσεων.

Ὁ ὀφειλόμενος κτηματικὸς φόρος τῶν χρήσεων 1913 μέχρι 1918 τῶν αὐτῶν ὡς ἀνωτέρω Ταμείων ἐπιτρέπεται νὰ πληρωθῇ ἄνευ προσθέτων τελῶν εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις καταβλητέας τὴν πρώτην ἑκάστου τῶν μηνῶν Μαρτίου, Μαΐου καὶ Ἰουλίου 1920 μετὰ τόκου 8 ο/ο ἐτησίως, ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστης τῶν ἀνωτέρω χρήσεων ὑπολογιζομένου. Ἡ καθυστέρησις μιᾶς δόσεως πέρα τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν καθιστᾷ ἀπαιτητὸν ὁλόκληρον τὸ χρέος μετὰ προσθέτων τελῶν 20 τοῖς ο/ο.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ὀφειλέται χρεῶν κατὰ δόσεις πληρωνομένων, ὧν ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις λήγει μετὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος εἰς ὃ ἀνήκουσιν, ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν προσθέτων τελῶν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1755 καὶ τόκων ὑπερημερίας, ἐὰν δὲν καταβάλωσι τὰ ὀφειλόμενα ἐντὸς τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς πληρωμὴν προθεσμίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(4)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 16 Ἰουλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ καταργήσεως ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1919 τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου ΓΡΜΒ' περὶ φορολογίας τῶν ἐπιτηδευμάτων, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 969 καὶ τῶν ἄρθρων 36 καὶ 37 τοῦ αὐτοῦ νόμου ΓΡΜΒ'».

Νόμος 1985

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1919 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ καταργήσεως ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1919 τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου ΓΡΜΒ' «περὶ φορολογίας τῶν ἐπιτηδευμάτων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 969 καὶ τῶν ἄρθρων 36 καὶ 37 τοῦ αὐτοῦ νόμου ΓΡΜΒ'», ἔχον οὕτω·

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον

Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1919 καταργεῖται ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου ΓΡΜΒ' τοῦ 1906 περὶ φορολογίας τῶν ἐπιτηδευμάτων, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ 969 νόμου, καὶ τὰ ἄρθρα 36 καὶ 37 τοῦ ἰδίου ΓΡΜΒ' νόμου, ὁ δὲ φόρος ἐπιτηδεύματος καταβάλλεται ἐφεξῆς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς γενικῆς πρὸς τοὺς φορολογουμένους προσκλήσεως, ἡ ὁποία δέον νὰ γένηται τὸ βραδύτερον ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

Διὰ Β. διαταγμάτων δύνανται νὰ κανονίζωνται λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος, τοῦ ὁποίου ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν ὅταν αὕτη ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας της.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ι. Τσιριμῶκος, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Α. Γρίβας, Ι. Ἀθανασάκης.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 22ας Ἰανουαρίου 1919, ὁπότε ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ νομοθετικὸν διάταγμα.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(5)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 8 Μαρτίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων 1043, 1285, 1598 καὶ 1678 περὶ φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν, τῶν ἀφορωσῶν τὴν εἴσπραξιν καὶ διάθεσιν τοῦ ἐκ πωλήσεως καὶ ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως πλοίων ὀφειλομένου φόρου».

Νόμος 1986

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 8 Μαρτίου 1919 Ν. διάταγμα «περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων 1043, 1285, 1598 καὶ 1678 περὶ φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν, τῶν ἀφορωσῶν τὴν εἴσπραξιν καὶ διάθεσιν τοῦ ἐκ πωλήσεως καὶ ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως πλοίων ὀφειλομένου φόρου», ἔχον οὕτω:

Νόμος 1754

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 1599 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1918 «περὶ τῆς ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ἐκδόσεως νομοθετικῶν διαταγμάτων» καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ὅσον ἐνεστι ταχυτέρας ἐνισχύσεως τοῦ ἐμπορικοῦ στόλου δι' ἀγορᾶς ξένων πλοίων καὶ ναυπηγήσεως νέων τοιούτων ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ἀμέσου παροχῆς βοηθημάτων εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν παθόντων ἐξ ἀπωλείας πλοίων πληρωμάτων καὶ εἰς τὰ ἐν ἀργίᾳ διατελοῦντα ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας πληρώματα, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

α') Παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1919 ἡ προθεσμία πρὸς πληρωμὴν τοῦ μέχρι τοῦδε, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους 1043, 1285, 1598 καὶ 1678, προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς βεβαιωθέντος φόρου ἐκτάκτων κερδῶν ἐξ ἀντιτίμου πωλήσεως ἢ ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως πλοίων.

β') Ἐκ τοῦ φόρου τούτου, ὡς καὶ τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν νόμων ἐφεξῆς βεβαιουμένου, καταβάλλονται ὑποχρεωτικῶς εἰς μετρητὰ τὰ δέκα πέντε ἑκατοστά, τῶν ὑπολοίπων ὀγδοήκοντα πέντε ἑκατοστῶν δυναμένων νὰ καταβληθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, εἴτε εἰς μετρητά, εἴτε εἰς δημόσια χρεώγραφα, ὁμολογίας καὶ μετοχάς, ὁριζομένας κατ' εἶδος καὶ τιμὴν κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 18 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1285.

Ἄρθρον 2.

α') Ὁ ἐν Ἑλλάδι ἔχων τὴν κατοικίαν καὶ τὴν ἕδραν τῆς ἐπιχειρήσεώς του ὀφειλέτης ἐκ φόρου ἐκτάκτων κερδῶν, προερχομένων ἐκ πωλήσεως ἢ ἀπωλείας πλοίων, δικαιοῦται νὰ καταβάλλῃ ἑκάστοτε εἰς μετρητὰ μόνον τὰ δέκα πέντε ἑκατοστὰ αὐτοῦ καὶ νὰ κρατῇ εἰς χεῖράς του τὰ ὑπόλοιπα ὀγδοήκοντα πέντε ἑκατοστά, ἐὰν ὑποβάλῃ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας πρὸς πληρωμὴν τῆς ὀφειλῆς του ἔγγραφον δήλωσιν, ὅτι ἐπιθυμεῖ ν' ἀσκήσῃ τὸ τοιοῦτον δικαίωμα.

β') Ἡ τοιαύτη δήλωσις γίνεται δεκτὴ ἂν δι' αὐτῆς ὁ φορολογούμενος ἀναλαμβάνῃ ρητῶς τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας πρὸς πληρωμὴν τοῦ φόρου διαθέσῃ πρὸς ἀγορὰν ξένου ἀτμοπλοίου ἢ πρὸς παραγγελίαν νέου τοιούτου, ἐν ἀμφοτέραις δὲ ταῖς περιπτώσεσι καὶ ἱστιοφόρου, ἐὰν τὸ κέρδος προῆλθεν ἐξ ἱστιοφόρων, ποσὸν τοὐλάχιστον διπλάσιον τοῦ παρ' αὐτοῦ ὀφειλομένου συνολικοῦ φόρου.

γ') Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ὀφειλέτης τοῦ φόρου δὲν ἐκπληρώσῃ τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑποχρέωσιν, ὁ ὀφειλόμενος φόρος καθίσταται ἀπαιτητὸς καὶ καταβάλλεται τοῖς μετρητοῖς ἅμα τῇ λήξει τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον 2 διετίας, ηὐξημένος κατὰ τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ αὐτοῦ. Ὁ φόρος οὗτος, οὕτως ηὐξημένος, προστίθεται εἰς τὸ πρὸς σύστασιν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 1285 ἄρθρον 1 παράγραφος 18, περίπτωσις γ', προβλεπομένων Ἑταιρειῶν κεφάλαιον.

δ') Ὁ κατόπιν τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως παρακρατήσας τὸν φόρον δύναται μεταγενεστέρως, καταβάλλων αὐτὸν εἰς μετρητά, ἐντὸς μὲν τοῦ πρώτου ἔτους ἀπὸ τῆς δηλώσεώς του ηὐξημένον κατὰ τὸ δέκατον, ἐντὸς δὲ τοῦ δευτέρου ἔτους ηὐξημένον κατὰ τὸ πέμπτον, νὰ ὑποβάλῃ νέαν δήλωσιν, ὅτι ἐντὸς πενταετοῦς ἀπὸ τῆς δηλώσεως ταύτης προθεσμίας θέλει προβῆ εἰς τήν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἀγορὰν ξένου πλοίου ἢ παραγγελίαν νέου τοιούτου ἀξίας τοὐλάχιστον διπλασίας τοῦ οὕτως ηὐξημένου φόρου.

Καὶ ἂν μὲν τὴν νέαν του ταύτην ὑποχρέωσιν ἐκπληρώσῃ ἐμπροθέσμως, δικαιοῦται εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ φόρου, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 παραγρ. 18 τοῦ νόμου 1285 ὁριζόμενα, ἐν ἐναντίᾳ ὅμως περιπτώσει ὁ φόρος προστίθεται εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων Ἑταιρειῶν.

Ἄρθρον 3.

α') Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατοικοῦντες ἢ ἔχοντες τὴν ἕδραν τῆς ἐπιχειρήσεώς των φορολογούμενοι, ἵνα τύχωσι τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος εὐεργετήματος, δέον νὰ προσφέρωσιν ἐγγύησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ ποσὸν ἀνώτερον κατὰ 20 τοῖς ο)ο τῆς ὀφειλῆς αὐτῶν ἢ κτηματικὴν τοιαύτην ἀστικῶν ἀκινήτων ἀξίας ὑπερτέρας τῆς ὀφειλῆς των κατὰ τὰ πεντήκοντα ἑκατοστὰ αὐτῆς, ἐξευρισκομένης κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ νόμου 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλείας» ὁριζόμενα, ἀπηλλαγμένων δὲ παντὸς βάρους καὶ ὑποθήκης. Ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τούτων ἐγγράφει, δυνάμει τοῦ παρόντος, πρώτην ὑποθήκην τὸ Δημόσιον ἄνευ κοινοποιήσεως περιλήψεων. Ἡ ἐγγύησις αἴρεται, ἡ δὲ ὑποθήκη διαγράφεται ἅμα τῇ ἐκπληρώσει τῶν ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων κατὰ τὸ παρὸν διάταγμα, πιστοποιουμένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν,

β') Εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις παροχῆς ἐγγυήσεως ἢ ὑποθήκης ὑπόκειται καὶ ὁ ὀφειλέτης, εἰς ὃν —κατοικοῦντα ἐν Ἑλλάδι— παρεσχέθη τὸ δικαίωμα τῆς μὴ καταβολῆς τῶν 85 ἑκατοστῶν τοῦ φόρου, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 ὁριζόμενα, ἐὰν πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεών του ἤθελε μεταθέσῃ τὴν κατοικίαν ἢ τὴν ἕδραν τῆς ἐπιχειρήσεώς του εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Μὴ παρασχεθείσης ἐγγυήσεως ἢ ὑποθήκης, καθίσταται ἀμέσως ἀπαιτητὸς ὁ ὀφειλόμενος φόρος.

γ') Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ φορολογουμένου, εἰς ὃν παρεσχέθη τὸ δικαίωμα τῆς μὴ καταβολῆς τῶν 85 ἑκατοστῶν τοῦ φόρου, πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεών του, ὁ ὀφειλόμενος φόρος καθίσταται ἐπίσης ἀμέσως ἀπαιτητὸς καὶ βαρύνει τὴν κληρονομίαν.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τοὺς τυχὸν καταβάλλοντας τὸν προσωρινῶς βεβαιωθέντα φόρον, ὑπαγομένους δὲ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τοῦ βαρίου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐπιστρέφεται τὸ πέραν τῶν 15 ἑκατοστῶν αὐτοῦ εἰσπραχθὲν ποσόν, ἐὰν συμμορφωθῶσι μέχρι τῆς 31 Μαρτίου ἐ. ἔ. πρὸς τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα.

Ἄρθρον 5.

Αἱ δηλώσεις ἐκτάκτων κερδῶν τῶν φορολογικῶν περιόδων 1915, 1916, 1917 καὶ 1918 τῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ εἰς δήλωσιν ὑποχρέων φορολογουμένων ἐπιδίδονται ἐμπροθέσμως μέχρι τέλους Μαΐου 1919.

Ἄρθρον 6.

Δι' ἰδίων Β. διαταγμάτων δύνανται νὰ κανονίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος, οὗ ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαρτίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ι. Τσιριμῶκος, Δ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπανικολάου, Γ. Καφαντάρης, Π. Βουρλούμης, Α. Γρίβας, Ι. Ἀθανασάκης.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαρτίου 1919.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἐκ τοῦ καταβλητέου φόρου ἐκτάκτων κερδῶν τῶν ἐτῶν 1915, 1916, 1917 καὶ 1918 τῶν πραγματοποιηθέντων ὑπὸ τῶν εἰς δήλωσιν ὑποχρέων φορολογουμένων τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ τῆς περιφερείας Νιγρίτης καὶ μέχρι συμψηφισμοῦ τούτου, ἐκπίπτεται πᾶς καταβληθεὶς ὑπ' αὐτῶν εἰς τὰς Βουλγαρικὰς ἀρχὰς, κατὰ τὴν Βουλγαρικὴν κατοχήν, συμφώνως πρὸς τοὺς Βουλγαρικοὺς νόμους, φόρος ἐκτάκτων κερδῶν ἢ ἀντίστοιχος πολεμικὸς φόρος. Ὁ συμψηφισμὸς ἐνεργεῖται κατὰ σειρὰν ἐκ τοῦ φόρου τῶν ἐτῶν 1915, 1916, 1917 καὶ 1918.

Ἄρθρον τρίτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 8ης Μαρτίου, ὁπότε ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ Ν. διάταγμα.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς

Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(6)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν καὶ καθαρῶν πρόσοδων».

Νόμος 1987

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1919 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν καὶ καθαρῶν προσόδων», ἔχον οὕτω:

Νόμος 1774

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 1599 τῆς 31 Δεκεμβρίου **1918** «περὶ τῆς ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ἐκδόσεως νομοθετικῶν διαταγμάτων» καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς κατὰ δίκαιον λόγον ἐξυπηρετήσεως δημιουργηθεισῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν, ὡς ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε τροπῆς τῶν πολεμικῶν γεγονότων ἐν σχέσει πρὸς τὰ πραγματοποιηθέντα ἐμπορικὰ καὶ ἐκ πάσης ἄλλης ἐπιχειρήσεως ἔκτακτα κέρδη, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1. Παρατείνεται μέχρι τέλους Μαΐου 1919 ἡ προθεσμία πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων ἐκτάκτων κερδῶν τοῦ ἔτους 1918.

2. Παρατείνεται ἐπίσης μέχρι καὶ τῆς 15 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μαΐου 1919 ἡ διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1754 προθεσμία πρὸς πληρωμὴν τοῦ φόρου ἐκτάκτων κερδῶν ἐξ ἀντιτίμου πωλήσεως ἢ ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως πλοίων, ὡς καὶ αἱ διὰ τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου προθεσμίαι αἱ λήγουσαι τὴν 31 Μαρτίου 1919, αἱ δὲ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ λοιπαὶ προθεσμίαι μετροῦνται ἀπὸ τῆς 16 Μαΐου 1919.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1754 μεταρρυθμίζεται ὡς ἑξῆς: «Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ φορολογουμένου, εἰς ὃν παρεσχέθη τὸ δικαίωμα τῆς μὴ καταβολῆς τῶν ὀγδοήκοντα πέντε ἑκατοστῶν τοῦ φόρου, πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεών του, ὑποκαθίστανται εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ οἱ κληρονόμοι του, ἐὰν εἶνε νόμιμα τούτου τέκνα ἢ σύζυγος, ἄλλως ὁ ὀφειλόμενος φόρος καθίσταται ἐπίσης ἀμέσως ἀπαιτητὸς καὶ βαρύνει τὴν κληρονομίαν».

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 1043 ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐπαληθεύσεως καὶ ἐξακριβώσεως τῶν ἐκ ναυτιλιακῶν ἐπιχειρή-

σεων έκπάκτων κερδῶν δικαιοῦται, ἐν περιπτώσει ἀνακριβοῦς ἢ ἐκπροθέσμου δηλώσεως, νὰ κρίνῃ περὶ τῆς καλῆς πίστεως ἢ τῆς ἀδυναμίας τοῦ φορολογουμένου καὶ νὰ ἀποφαίνηται ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς ἢ μὴ αὐτοῦ ἐκ τοῦ προσθέτου φόρου 50 ο)ο καὶ 20 ο)ο, προκειμένου δὲ περὶ φορολογουμένων ἰδιοκτητῶν ἱστιοφόρων πλοίων, καὶ τοῦ δέκα τοῖς ἑκατόν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 1043 ἐκδικαστικὴ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει νομίμως καὶ ἀποφαίνεται καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀλλ' οὐχὶ τοῦ προέδρου. Ἡ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ἐφέσεων εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ δικάζει νομίμως παρόντων πέντε τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐν οἷς ἀπαραιτήτως ὁ Δικαστικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ Διευθυντὴς τῶν Ἀμέσων Φόρων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου καὶ ὁ ἔτερος τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 10 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1678 ἰδιωτῶν, ἢ, τούτων κωλυομένων ἢ ἀπόντων, οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί.

Ἄρθρον 5.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 1285, περὶ τοῦ τρόπου τῆς κοινοποιήσεως εἰδοποιήσεων, προσκλήσεως καὶ λοιπῶν ἐγγράφων, ἐπιδιδομένων ἢ ἐγχειριζομένων κατὰ τοὺς νόμους περὶ φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν, δὲν ἀποκλείει τὴν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ δι' ἄλλου νομίμου τρόπου κοινοποίησιν αὐτῶν εἰς τὸν διωρισμένον ἢ τὸν νόμιμον ἀντίκλητον τῶν φορολογουμένων.

Ἄρθρον 6.

α΄) Εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων» προστίθεται ὡς ς΄ περίπτωσις ἡ ἑξῆς: «Τὰ δι' ἐντόκων γραμματίων ὡς καὶ δι' ὁμολογιῶν ἐθνικὰ δάνεια ἐν γένει».

β΄) Τὰ κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ αὐτοῦ νόμου λαμβανόμενα ποσοστὰ πέντε τοῖς ἑκατὸν καὶ ἑπτὰ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου λογίζονται οὐχὶ «ὡς ἀκέραιον ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα», ἀλλ' ὡς «ἀκέραιον ἐτήσιον ἀκαθάριστον εἰσόδημα».

γ΄) Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1640 ἡ φράσις «νὰ καταβάλωσι συγχρόνως καὶ τὸν νέον φόρον πρὸς 8 ο)ο ἐπὶ τῶν μεριζομένων τοῖς μετόχοις κερδῶν» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς· «νὰ καταβάλωσι συγχρόνως μόνον τὸν νέον, πρὸς 6 ο)ο δὲ κατὰ τὴν κατηγορίαν Δ΄ ἢ Ε΄ ἂν εἶνε ἀλλοδαπά».

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρξεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἀνακοινωθήσεται δὲ εἰς τὴν Βουλήν, ἅμα συνερχομένην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἀπριλίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Γ. Καφαντάρης, Σ. Σῖμος, Π. Βουρλούμης, Ἀλ. Γρίβας, Ἰ. Ἀθανασάκης.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 13 Ἀπριλίου, ὁπότε ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ νομοθετικὸν διάταγμα.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς

Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(7)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τῆς δεκάτης τῆς ἐπαρχίας Θεσσαλονίκης καὶ λοιπῶν τμημάτων ἀπὸ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1919 καὶ ἐφεξῆς».

Νόμος 1988

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1919 Ν. διάταγμα «περὶ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τῆς δεκάτης τῆς ἐπαρχίας Θεσσαλονίκης καὶ λοιπῶν τμημάτων ἀπὸ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1919 καὶ ἐφεξῆς», ἔχον οὕτω·

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ δεκάτη τῆς ἐπαρχίας Θεσσαλονίκης καὶ τῶν λοιπῶν χωρίων ἢ τμημάτων, ὅπου ἐφαρμόζεται τὸ σύστημα τῆς κατ' ἀποκοπὴν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως αὐτῆς, θέλει διατίθεσθαι ἀπὸ τῆς χρήσεως 1919 καὶ ἐφεξῆς δι' ἐνοικιάσεως κατὰ τὰς ἰσχυούσας σχετικὰς περὶ ἐνοικιάσεως τῆς δεκάτης διατάξεις.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος, ὑποβληθησομένου ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς, ἅμα συνερχομένης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἀπριλίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μιλτ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Γ. Καφαντάρης, Σ. Σῖμος, Π. Βουρλούμης, Ἀλ. Γρίβας, Ι. Ἀθανασάκης.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 14 Ἀπριλίου 1919, ὁπότε ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ νομοθετικὸν διάταγμα.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ'

Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(8)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Μαΐου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΓΧΚΓ' περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος τῶν δικηγόρων καὶ εἰς τοὺς δικηγόρους τοὺς διωρισμένους παρὰ τοῖς δικαστηρίοις ἐν ἐπαρχίαις».

Νόμος 1989

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 13 Μαΐου 1919 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΓΧΚΓ' περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος τῶν δικηγόρων καὶ εἰς τοὺς δικηγόρους τοὺς διωρισμένους παρὰ τοῖς δικαστηρίοις ἐν ἐπαρχίαις», ἔχον οὕτω:

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Β. διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Δικηγορικοῦ Συλλόγου, ἐπεκτείνεται ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΓΧΚΓ' (ὑπ' ἀριθ. 3623) τῆς 15 Μαρτίου 1910 «περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος τῶν δικηγόρων» καὶ εἰς τοὺς δικηγόρους τοὺς διωρισμένους παρὰ δικαστηρίοις ἐν ἐπαρχίαις, ἐν αἷς δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΓΡΜΒ' τοῦ ἔτους 1906 «περὶ φόρου ἐπιτηδευμάτων».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, θέλει δὲ τοῦτο ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν ὅταν αὕτη ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας της.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Μαΐου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ι. Τσιριμῶκος, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Ἀ. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Σ. Σῖμος, Π. Βουρλούμης, Ἀλ. Γρίβας, Ι. Ἀθανασάκης.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 18ης Μαΐου, ὁπότε ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ νομοθετικὸν διάταγμα.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(9)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ α' ἐδαφίου τῆς 4 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων 1640 νόμου».

Νόμος 1990

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1919 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ α' ἐδαφίου τῆς 4 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων 1640 νόμου», ἔχον οὕτω:

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ α' ἐδάφιον τῆς 4ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ νόμου 1640 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ἔχον οὕτω·

α') Πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς καταβλητέας δεκάτης ἢ φόρου συγκομιζομένων δημητριακῶν καρπῶν ἐκπίπτεται προηγουμένως ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου προϊόντος ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1)5 αὐτοῦ, πάντως ὅμως μὴ δυνάμενον νὰ ἦ κατώτερον τῶν πεντακοσίων ὀκάδων, ἐπὶ δὲ τοῦ ὑπολοίπου ἐπιβάλλεται ἐν μὲν Μακεδονίᾳ καὶ λοιπαῖς Νέαις Χώραις δεκάτη ἴση πρὸς 7 ο)ο πλέον ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, ἐν δὲ Κρήτῃ φόρος 5 ο)ο πλέον 2 ο)ο ὑπὲρ τῆς ἀγροφυλακῆς Κρήτης. Ἐὰν ὅμως τὸ ὅλον ἀκαθάριστον προϊὸν εἶνε ἴσον ἢ κατώτερον τῶν πεντακοσίων ὀκάδων, δὲν ὑπόκειται εἰς δεκάτην ἢ φόρον».

Ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

α') Πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς καταβλητέας δεκάτης ἢ φόρου συγκομιζομένων δημητριακῶν καρπῶν ἐκπίπτεται προηγουμένως ἐξ ἑκάστου εἴδους ἀκαθαρίστου προϊόντος, ὡς καὶ ἐξ ἐκείνων, ὧν ἡ δεκάτη καταβάλλεται εἰς χρῆμα, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἓν τέταρτον (1/4) αὐτοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ ὑπολοίπου ἐπιβάλλεται ἐν μὲν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ λοιπαῖς Νέαις Χώραις δεκάτη ἴση πρὸς 7 ο)ο πλέον ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, ἐν δὲ τῇ Κρήτῃ φόρος 5 ο)ο πλέον 2 ο)ο ὑπὲρ τῆς ἀγροφυλακῆς Κρήτης.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐν Κρήτῃ, ἀλλὰ μόνον ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ τρέχον φορολογικὸν ἔτος 1919.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 553 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1914, περὶ καταργήσεως Ὀθωμανικῶν τινων φόρων, Β. διατάγματος τῆς 11 Ἀπριλίου 1915, ἐφ' ὧν δὲν ἔχει ἀποφανθῇ εἰσέτι ὁριστικῶς, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 553 ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπροθέσμως

ὑποβεβλημένων αἰτήσεων τῶν κατὰ τὸν νόμον 553 δικαιουμένων ἀπαλλαγῆς ἐνοικιαστῶν δεκάτης, τῶν μήπω ἐκδικασθεισῶν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 7, 8 καὶ 9 τοῦ νόμου 842 τοῦ 1917, περὶ ἀπαλλαγῶν ἐνοικιαστῶν φόρου δεκάτης κλπ., τῶν ἄρθρων 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου ἐκδοθέντος Β. διατάγματος τῆς 6 Νοεμβρίου 1917 καὶ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 1238 τοῦ 1918, περὶ φορολογίας τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν κλπ. Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 842 τοῦ 1917 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Τὸν Διευθυντὴν τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ ἁρμόδιος τμηματάρχης ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ. Τὸν δὲ πρωτοδίκην ὁ ἀμέσως ἑπόμενος κατ' ἀρχαιότητα αὐτοῦ. Ὡς γραμματεὺς δὲ προσλαμβάνεται εἷς τῶν γραμματέων ἢ ἀκολούθων ἢ γραφέων τῆς Διευθύνσεως τῶν Ἀμέσων Φόρων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζόμενος.»

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος, ὑποβληθησομένου ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς, ἅμα συνερχομένης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουνίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ι. Τσιριμῶκος, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Ἀλ. Γρίβας, Ι. Ἀθανασάκης.

Ἄρθρον δεύτερον.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀνωτέρω Ν. διατάγματος τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ὡς ἑξῆς·

«Τὸ α' ἐδάφιον τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως·

α') Πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς καταβλητέας δεκάτης ἢ φόρου συγκομιζομένων δημητριακῶν καρπῶν ἐκπίπτεται·

1) Κατὰ μὲν τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1919 ἐν μὲν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ταῖς λοιπαῖς Νέαις Χώραις, πλὴν Κρήτης, ἐξ ἑκάστου εἴδους ἀκαθαρίστου προϊόντος, ὡς καὶ ἐξ ἐκείνων ὧν ἡ δεκάτη καταβάλλεται εἰς χρῆμα, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἓν τέταρτον (¼) αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου ἐπιβάλλεται δεκάτη ἴση πρὸς 7 ο)ο πλέον ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης. Ἐν δὲ τῇ Κρήτῃ τὸ ἓν πέμπτον ἀντὶ τοῦ ἑνὸς τετάρτου, πάντως ὅμως μὴ δυνάμενον νὰ ἦ κατώτερον τῶν 500 ὀκάδων καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου ἐπιβάλλεται δεκάτη 5 ο)ο πλέον 2 ο)ο ὑπὲρ τῆς ἀγροφυλακῆς Κρήτης.

2) Ἀπὸ δὲ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1920 καὶ ἐφεξῆς ἐκπίπτεται ἓν τε τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἁπάσαις ταῖς λοιπαῖς Νέαις Χώραις τὸ ἓν πέμπτον ἐξ ἑκάστου εἴδους προϊόντων καὶ ἐξ ἐκείνων δι' ἃ δεκάτη ἢ φόρος καταβάλλεται εἰς χρῆμα, ἐπὶ δὲ τοῦ ὑπολοίπου ἐπιβάλλεται ἐν μὲν Μακεδονίᾳ καὶ λοιπαῖς Νέαις Χώραις δεκάτη ἴση πρὸς 7 ο)ο πλέον 1 ο)ο ὑπὲρ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, ἐν δὲ Κρήτῃ φόρος 5 ο)ο πλέον 2 ο)ο ὑπὲρ τῆς ἀγροφυλακῆς Κρήτης.

Ἐὰν ὅμως φορολογούμενός τις νομίζῃ ὅτι τὸ 1)5 τοῦ συνόλου τῶν παρ' αὐτοῦ συγκομισθησομένων προϊόντων θὰ εἶνε κατώτερον τῶν πεντακοσίων ὀκάδων, τότε δικαιοῦται οὗτος, κατόπιν δηλώσεώς του ἐπιδιδομένης, ἅμα τῇ συγκομιδῇ τοῦ πρώτου προϊόντος καὶ πρὸ τοῦ δεκατισμοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἢ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπόν του ἢ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἐν κωλύματι, ἐλλείψει ἢ ἀρνήσει τούτου, εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς κοινότητος ἢ εἰς τὸν πάρεδρον (Μουχτάρην) ἢ εἰς τὸν ἱερέα ἢ εἰς τὸν διδάσκαλον ἢ εἰς τὸ ἐν τῇ κατοικίᾳ του εὑρεῖον ἀστυνομικὸν ὄργανον νὰ ἐκπέσῃ πεντακοσίας ὀκάδας κατ' ἀπόλυτον αὐτοῦ ἐπιλογὴν ἐξ οἱουδήποτε εἴδους τῶν προϊόντων, εἴτε καὶ ἐκ πλειόνων, ἐφ' ὅσον τὸ ἐν τούτων δὲν ἤθελεν ἐξαρκέσῃ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πεντακοσίων ὀκάδων.

Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει θέλει ἀφαιρεθῇ ἐκ τοῦ 1)5 τῶν μετέπειτα συγκομισθησομένων προϊόντων, τὸ ποσὸν, καθ' ὃ ὑπερβάλλουσιν αἱ ἐκπεσθεισαι πεντακόσιαι ὀκάδες τὸ 1)5 τῶν συγκομισθέντων τοιούτων.

Ἐὰν δὲ τὸ σύνολον τῶν συγκομιζομένων προϊόντων φορολογουμένου τινὸς περιλαμβάνῃ μόνον μποστάνια καὶ λαχανικήπους, ἤτοι προϊόντα δι' ἃ ἡ δεκάτη ἢ ὁ φόρος καταβάλλεται εἰς χρῆμα, δικαιοῦται οὗτος νὰ ἐκπέσῃ πρόσοδον πεντακοσίων δραχμῶν, ἐφ' ὅσον τὸ 1)5 τῆς ὅλης προσόδου εἶνε κατώτερον τοῦ ποσοῦ τούτου.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ σύνολον τῶν προϊόντων περιλαμβάνει προϊόντα δεκατιζόμενα εἰς εἶδος καὶ τοιαῦτα δι' ἃ ἡ δεκάτη καταβάλλεται εἰς χρῆμα, τὰ δὲ πρῶτα δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν 500 ὀκάδων, τὸ ἐλλεῖπον ποσὸν συμπληροῦται δι' ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς εἰς χρῆμα δεκατιζομένης προσόδου τόσων δραχμῶν, ὅσαι ὀκάδες ὑπολείπονται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ 500.

Ἅπαντες οἱ κοινοπρακτοῦντες ἐν τῇ καλλιεργείᾳ τῶν ἀγρῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκπέσωσιν ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐφ' ἅπαξ τὰς πεντακοσίας ὀκάδας.

Ἡ δὲ ἔκπτωσις ἐνεργεῖται μόνον ἐκ τῶν προϊόντων τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ φορολογουμένου».

Ἄρθρον τρίτον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 45 τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων» προστίθεται δεκάτη παράγραφος, ἔχουσα ὡς ἑξῆς·

10. Ἀπαλλάσσονται καθ' ὅλην τὴν πενταετῆ περίοδον ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1920 μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1926 ἐκ τοῦ φόρου τῆς κατηγορίας Α' τὰ εἰσοδήματα οἰκοδομῶν ἀνεγερθησομένων κατὰ τὴν ἀνωτέρω πενταετῆ περίοδον ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς κτηματικῆς ὁμάδος τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον τέταρτον.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 19 Ἰουνίου 1919, ὁπότε ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ νομοθετικὸν διάταγμα.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς

Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(10)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ προθεσμιῶν πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων καὶ πληρωμὴν φόρου κατὰ τοὺς περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ἐκτάκτων κερδῶν καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας νόμους».

Νόμος 1991

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1919 Ν. διάταγμα «περὶ καθορισμοῦ προθεσμιῶν πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων καὶ πληρωμὴν φόρου κατὰ τοὺς περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν πρ-

σόδων, ἐκτάκτων κερδῶν καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησιας νόμους», ἔχον οὑτω·

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ νόμου 1640 δηλώσεις τῶν ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων κερδῶν ἐπιδίδονται, διὰ μὲν τὰ μέχρις εἰκοστῆς Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας συγκομιζόμενα προϊόντα, πρώϊμα ἢ ὄψιμα, μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, διὰ δὲ τὰ συγκομιζόμενα μετέπειτα, μέχρι τῆς 15ης Φεβρουαρίου.

2. Ἐφόσον τὸ πραγματικὸν καθαρὸν γεωργικὸν κέρδος προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει ἰσολογισμῶν, αἱ δηλώσεις ἐπιδίδονται ἐντὸς τοῦ δευτέρου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους.

3. Αἱ ἀλλοδαπαὶ ἑταιρεῖαι καὶ συνεταιρισμοὶ ἐπιδίδουσι τὴν δήλωσιν αὐτῶν διὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι πρακτόρων ἢ ἀντιπροσώπων των ἐντὸς πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ διαχειριστικοῦ αὐτῶν ἔτους:

4. Αἱ δηλώσεις ἐπιδίδονται:

α') Εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας ἔνθα ἀσκεῖται ἡ γεωργικὴ ἐπιχείρησις, ὁσάκις τὸ γεωργικὸν κέρδος προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει ἰσολογισμοῦ συνταχθησομένου, εἴτε ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἰδιώτου φορολογουμένου, εἴτε ὑπὸ τῆς ἡμεδαπῆς ἑταιρείας ἢ συνεταιρισμοῦ εἰς ἣν συμμετέχει.

β') Εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας ἔνθα ἀσκεῖται ἡ γεωργικὴ ἐπιχείρησις ἢ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας ἐν ᾗ ἐδρεύει τὸ κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἢ πρακτορεῖον, ὁσάκις πρόκειται περὶ ἀλλοδαπῶν ἑταιρειῶν ἢ συνεταιρισμῶν.

γ') Εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον τῆς περιφερείας ἐν ᾗ ἀσκεῖται ἡ γεωργικὴ ἐπιχείρησις, ὁσάκις προκειμένου περὶ ἡμεδαπῶν ἀτομικῶν ἢ ἑταιρικῶν ἐπιχειρήσεων δὲν συντάσσεται ἰσολογισμός.

δ') Ἐὰν εἰς τὴν περιφέρειαν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς Ἐφορείας ἀσκοῦνται ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου πλείονες γεωργικαὶ ἐπιχειρήσεις, ἐπιδίδεται μία δήλωσις διὰ πάσας εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, ἔνθα ἀσκεῖται ἡ κυρία ἐπιχείρησις.

5. Ὁ φόρος καταβάλλεται, ὑπὸ μὲν τῶν δηλούντων τὸ πραγματικὸν καθαρὸν γεωργικὸν εἰσόδημα ἐπὶ τῇ βάσει ἰσολογισμῶν, εἰς μίαν δόσιν σὺν τῇ δηλώσει, ὑπὸ δὲ τῶν δηλούντων τὸ ἀκαθάριστον τοιοῦτον, εἰς δύο δόσεις, ὧν ἡ μὲν πρώτη σὺν τῇ δηλώσει, ἡ δὲ δευτέρα μέχρι τέλους Μαρτίου.

6. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύει καὶ περὶ δηλώσεων τῆς κατηγορίας Δ'.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1919—1920 παρατείνονται αἱ προθεσμίαι πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων·

α') Τῶν καθαρῶν προσόδων πασῶν τῶν κατηγοριῶν, αἱ λήγουσαι πρὸ τῆς 30 Ἰουνίου, μέχρι τέλους Ἰουνίου 1919.

β') Τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παράγραφος 2 τοῦ νόμου 1642 «περὶ φορολογίας αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας», προκειμένου μὲν περὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερεισοδήματος, μέχρι τέλους Ἰουνίου 1919, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἐξ ἀπαλλοτριώσεως ἐπ' ἀνταλλάγματι διὰ συμβάσεων συναφθεισῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1919 μέχρι τέλους Ἰουνίου, ἡ πρὸς ἐπίδοσιν τῆς δηλώσεως δεκαήμερος προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1919.

2. Αἱ κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1640 καὶ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος δόσεις τοῦ φόρου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919—1920 καταβάλλονται ἐξαιρετικῶς ἄνευ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ νόμου 1640 τόκου ὑπερημερίας, ἐὰν ἐξοφληθῶσι πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1920.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ κατὰ τοὺς νόμους περὶ φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν προθεσμίαι παρατείνονται·

α') Μέχρι τέλους Ἰουνίου τοῦ 1919 πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων τῆς φορολογικῆς χρονικῆς περιόδου τοῦ ἔτους 1918.

β') Μέχρι τέλους Αὐγούστου τοῦ 1919, πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων τῶν φορολογικῶν χρονικῶν περιόδων 1915, 1916, 1917 καὶ 1918 ὑπὸ των ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ πραγματοποιησάντων ἔκτακτα κέρδη κατὰ τὰ ἔτη τῆς φορολογίας, τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ νόμου 1639 τῆς 29 Δεκεμβρίου 1918 «περὶ προσαυξήσεως ἀμέσων τινῶν φόρων καὶ ἀπαλλαγῶν ἐκ φόρων» μὴ ἐκτεινομένης καὶ εἰς τὴν φορολογίαν τῶν ἐκτάκτων κερδῶν.

γ') Μέχρι τέλους Ἰουνίου 1919 πρὸς πληρωμὴν τοῦ προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς βεβαιωθέντος φόρου ἐξ ἀντιτίμου πωλήσεως ἢ ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως πλοίων. Μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ μηνὸς παρατείνονται ἐπίσης καὶ αἱ διὰ τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 1754 προθεσμίαι αἱ λήξασαι τὴν 31ην Μαρτίου 1919, αἱ δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου 1754 λοιπαὶ προθεσμίαι μετροῦνται ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1919.

2. Οἱ ὀφείλοντες φόρον ἐκτάκτων κερδῶν ἐκ πωλήσεως πλοίων, καθ' ὧν ἐπεβλήθη χρηματικὴ ποινὴ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων 779 τῆς 26 Αὐγούστου 1917, 1184 τῆς 25 Μαρτίου 1918 καὶ 1694 τῆς 26 Ἰανουαρίου 1919, καταβάλλουσι τοῦτον ἄνευ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 τοῦ νόμου 1694 ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβαθμίου διοικητικοῦ δικαστηρίου, δικαιούμενοι ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ν' ἀσκήσωσι καὶ τὰ ἐκ τοῦ νόμου 1754 πηγάζοντα ὑπὲρ αὐτῶν δικαιώματα, ἀλλὰ μόνον ἐὰν καὶ ἐφ' ὑσον πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐπιβληθεισῶν αὐτοῖς ποινῶν παρέσχον ἢ παράσχωσιν εἰς τὸ Δημόσιον χρηματικὴν ἐγγύησιν ἴσην πρὸς τὴν καταλογισθεῖσαν αὐτοῖς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ νόμου 1640 δηλώσεις τοῦ συνθετικοῦ φόρου ἐπιδίδονται κατὰ κανόνα ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

Τὰ ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων κέρδη, τὰ προερχόμενα ἐκ προϊόντων συγκομιζομένων μετὰ τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου, συνυπολογίζονται διὰ τὸν συνθετικὸν φόρον εἰς τὴν συνολικὴν καθαρὰν πρόσοδον τοῦ ἑπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους.

2. Ἀρμόδιος ἔφορος πρὸς παραλαβὴν τῶν δηλώσεων καὶ βεβαίωσιν τοῦ συνθετικοῦ συμπληρωτικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμενόντων διπλωματικῶν, προξενικῶν καὶ παντὸς ἐν γένει κλάδου ὑπαλλήλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, εἶνε ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος Ἀττικῆς. Αἱ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ νόμου 1640 περὶ τούτου δηλώσεις ἐγχειρίζονται, ἔναντι ἀποδείξεως, εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ δηλοῦντος, εἰς ἣν καταβάλλεται καὶ ὁ φόρος, ὑποχρεουμένην ὅπως διαβιβάζῃ ταύτας ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον Ἀττικῆς καὶ ἀποστέλλῃ συγχρόνως τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον.

Τὸ παρὸν διάταγμα, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του, ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἅμα συνερχομένης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης.

Ἄρθρον δεύτερον.

Τροποποιεῖται τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 22 Ἰουνίου 1919 ὡς ἀκολούθως: Αἱ παράγραφοι 1, 2, 3, 4, 5, 6 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ νόμου 1640 λαμβάνουσι τοὺς ἀριθμοὺς 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7, ὡς παράγραφος δὲ 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται ἡ ἑξῆς·

1) Αἱ δηλώσεις τῶν φορολογουμένων εἶναι, διὰ τοὺς συντάσσοντας ἴδιον ἰσολογισμὸν ἢ συμμετέχοντας εἰς ἡμεδαπὰς ἑταιρείας καὶ συνεταιρισμοὺς συντάσσοντας τοιοῦτον, ὑποχρεωτικαὶ μόνον, ἐφόσον προκύπτουσι καθαρὰ κέρδη ὑποπίπτοντα εἰς τὸν φόρον καὶ μετὰ τὰς ἐν Κεφ. Β'. ἐνδεχομένας ἐκπτώσεις, ἐπιδίδονται δὲ σὺν τῇ καταβολῇ ὁλοκλήρου τοῦ φόρου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, εἰς τὸν Οἶκον. Ἔφορον τῆς περιφερείας ἔνθα ἀσκεῖται ἡ γεωργικὴ ἐπιχείρησις, ἐντὸς τοῦ δευτέρου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους ἢ ἐντὸς τοῦ πέμπτου μηνὸς προκειμένου περὶ πρακτόρων ἢ ἀντιπροσώπων ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐπιτρέπεται ὅπως οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἐπιδίδωσι τὰς δηλώσεις, κατ' ἐπιλογήν, καὶ εἰς τὸν Οἶκον. Ἔφορον τῆς περιφερείας ἐν ᾗ ἐδρεύει τὸ Κεντρικὸν Ὑποκατάστημα ἢ Πρακτορεῖον τῶν Ἑταιρειῶν ἢ συνεταιρισμῶν αὐτῶν.

Διὰ τοὺς μὴ συντάσσοντας ἴδιον ἰσολογισμὸν ἢ μὴ συμμετέχοντας εἰς ἡμεδαπὰς ἑταιρείας καὶ συνεταιρισμοὺς συντάσσοντας τοιοῦτον, ἡ δήλωσις, οὖσα ὑποχρεωτικὴ, ἐπιδίδεται εἰς τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ ἀσκεῖται ἡ γεωργικὴ ἐπιχείρησις μέχρι τέλους Νοεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας διὰ τὰ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου τοῦ προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ τῆς φορολογίας ἔτους συγκομιζόμενα προϊόντα, πρώϊμα ἢ ὄψιμα, διὰ δὲ τὰ συγκομιζόμενα βραδύτερον, μέχρι τῆς 15ης Φεβρουαρίου, τοῦ φόρου καταβαλλομένου εἰς δύο ἴσας δόσεις, ὧν ἡ μὲν πρώτη, σὺν τῇ δηλώσει, ἡ δὲ δευτέρα μέχρι τέλους Μαρτίου.

Ἐὰν εἰς τὴν περιφέρειαν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς Ἑταιρείας ἀσκοῦνται ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου πλείονες γεωργικαὶ ἐπιχειρήσεις ἐπιδίδεται μία δήλωσις διὰ πάσας, εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, ἔνθα ἀσκεῖται ἡ κυρία ἐπιχείρησις.

Ἄρθρον τρίτον.

Ἐκ τῆς παραγράφου 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 23 μετὰ τὴν φράσιν «ἐν ὅλῳ ὑπ' αὐτοῦ προϊόντα ἢ» ἀπαλείφεται ἡ λέξις «καὶ», καὶ προστίθεται μετὰ τὰς λέξεις «ἢ καρπῶν».

Ἄρθρον τέταρτον.

Ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 4 ἀπαλείφεται τὸ πρῶτον ἐδάφιον, εἰς δὲ τὸ δεύτερον ἡ φράσις «μετὰ τὴν 20 Ὀκτωβρίου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «μετὰ τὸ τέλος Ὀκτωβρίου».

Ἄρθρον πέμπτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου, οὗ αἱ λεπτομέρειαι ἐπιτρέπεται νὰ κανονίζωνται διὰ Β. διαταγμάτων, ἄρχεται ἀπὸ τῆς 24 Ἰουνίου 1919, ὁπότε ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ νομοθετικὸν διάταγμα.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(11)

Περὶ κυρώσεως τοῦ νόμου 1799 τῆς 30 Ἀπριλίου 1919 καὶ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 12 Σεπτεμβρίου 1919 «περὶ παροχῆς πιστώσεως δι' ἀποπεράτωσιν ἐνεργουμένων ἐπειγουσῶν ἐπισκευῶν καὶ μεταρρυθμίσεων Τελωνείων Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης» καὶ «περὶ χορηγήσεως νέας πιστώσεως ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ».

Νόμος 1993

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ὁ νόμος 1799 τῆς 30 Ἀπριλίου 1919 «περὶ παροχῆς πιστώσεως δι' ἐπίσπευσιν ἀρξαμένων ἐπειγουσῶν ἐπισκευῶν καὶ μεταρρυθμίσεων Τελωνείου Πειραιῶς καὶ ἐκτελέσεως τοιούτων Τελωνείου Θεσσαλονίκης», ἔχων ὡς ἑξῆς:

Νόμος 1799

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 1599 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1918 «περὶ τῆς ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ἐκδόσεως νομοθετικῶν διαταγμάτων», καὶ ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἐπίσπευσιν τῶν ἀρξαμένων ἤδη λίαν ἐπειγουσῶν ἐπισκευῶν καὶ μεταρρυθμίσεων τοῦ τελωνιακοῦ καταστήματος Πειραιῶς καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαραιτήτων ἐπίσης ἐπειγουσῶν ἐπισκευῶν τοῦ τελωνιακοῦ καταστήματος Θεσσαλονίκης, καὶ εἰς τὴν εὐχερεστέραν ἐκφόρτωσιν καὶ ἐναποθήκευσιν ἐν πρὸς τούτῳ μισθουμέναις ἀποθήκαις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀνωτέρω Τελωνείων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δαπανήσῃ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 1595 τῆς 29 Δεκεμβρίου 1918 καὶ τοῦ ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου 1919 Β. διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 1595», ποσὸν μέχρι δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ἐκ τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ προμνησθέντι ἄρθρῳ 10 τοῦ νόμου 1595, δι' ἀνέγερσιν νέων τελωνιακῶν ἀποθηκῶν τῶν τελωνείων Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, διὰ πᾶσαν ἄλλην συναφῆ δαπάνην ἀποφασιζομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 10 τοῦ νόμου

1595 ἐπιτροπῆς, καὶ προσέτι διὰ πληρωμὴν μισθωμάτων τῶν ἄνευ δημοσίου διαγωνισμοῦ καὶ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, μισθουμένων ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν χάριν τῶν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν τῆς ἀποθηκεύσεως ἐμπορευμάτων ἐν τοῖς τελωνείοις Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης καὶ τῶν λοιπῶν τελωνείων πρώτης τάξεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ἀνακοινωθησομένου εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα συνερχομένην καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Σπ. Σῖμος, Π. Βουρλούμης, Α. Γρίβας, Ι. Ἀθανασάκης.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1919.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

Ἄρθρον δεύτερον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1919 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ παροχῆς πιστώσεως δι' ἀποπεράτωσιν ἐνεργουμένων ἐπειγουσῶν ἐπισκευῶν καὶ μεταρρυθμίσεων Τελωνείων Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης», ἔχον ὡς ἑξῆς :

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἀρξαμένων ἤδη ἐπειγουσῶν ἐργασιῶν καὶ ἐκτελεσθησομένων τοιούτων πρὸς ἐπισκευήν, μεταρρύθμισιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν Τελωνιακῶν Καταστημάτων τῶν Τελωνείων Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δαπανήσῃ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 1595 τῆς 29 Δεκεμβρίου 1918, τοῦ ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου 1919 Β. διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 1595» καὶ τοῦ νόμου 1799 τῆς 30 Ἀπριλίου 1919, τὸ μὴ διατεθὲν ἐντὸς τῆς χρήσεως 1918 χορηγηθείσης αὐτῷ πιστώσεως, ἀνερχόμενον εἰς δραχμὰς 333.000 περίπου εἰς βάρος τῆς χρήσεως 1919-20.

Ἄρθρον 2.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἀνωτέρω ποσὸν δὲν ἐπαρκέσῃ πρὸς πληρωμὴν πάσης δαπάνης ἀναφερομένης εἰς τὸν νόμον 1799 τῆς 30 Ἀπριλίου 1919, ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς χρήσεως 1919-20 πίστωσις ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) δραχμῶν, ἥτις διατίθεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ 2ον ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1595 «περὶ Τελωνοφυλακῆς» προστίθεται καὶ ἡ λέξις «καὶ ἐν Χανίοις».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ὑποβαλλομένου πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλήν, ἅμα συνερχομένην, καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Α. Γρίβας, Ι. Ἀθανασάκης.

Ἄρθρον τρίτον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δαπανήσῃ προσέτι ποσὸν μέχρι δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου, δι' ἓν σκοπὸν ὥρισται ἐν τῷ ἀνωτέρω νόμῳ 1799 καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(12)

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ παροχῆς τοῦ τριακονταδράχμου ἐπιδόματος εἰς δημοσίους πολιτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας».

Νόμος 1994

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον

Τὸ κατὰ τὸν νόμον 1087 τοῦ 1917 παρεχόμενον μηνιαίως τριακονταδράχμον ἐπίδομα εἰς τοὺς δημοσίους

πολιτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας, ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1919 νομοθ. διατάγματος σαφῶς καθωρίσθη, ἐξακολουθεῖ παρεχόμενον μέχρι τελους Ἰουνίου ἔτους 1920.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος
Τὰ Μέλη
Ἐμμ. Ρέπουλης, Ν. Πολίτης, Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Πσπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Π. Βουρλούμης, Ἀλ. Γρίβας, Ἰ. Ἀθανασάκης, Ἀθ. Μιαούλης.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(13)

Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τοῦ τέως δήμου Παλαιοκάστρου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 5 τοῦ νόμου ΞΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 «περὶ δημοτικῶν φόρων», 21 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 «περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου», 56 καὶ 57 τοῦ νόμου ΒΤΜΘ' τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1895 «περὶ στοιχειώδους ἢ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», τὸν νόμον ΒΤΞΘ' τῆς 2 Μαρτίου 1896, τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΨΗ' τῆς 10 Αὐγούστου 1905 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», 21 τοῦ νόμου 641 τοῦ 1915, τὸν νόμον 1223 τοῦ 1918 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ΞΗ' νόμου», τὸ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1918 Ἡμέτερον διάταγμα «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος διατάξεων τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων κτλ. εἰς τὰς ἀναγνωρισθείσας κοινότητας τῶν Νέων Χωρῶν», τὸ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1919 Ἡμέτερον διάταγμα «περὶ ἑρμηνείας τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 641», τὴν ὑπ' ἀριθ. 6 π. ἔ. ἀπόφασιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου τῆς κοινότητος Παλαιοκάστρου, καὶ τὴν ἀπὸ 17 Φεβρουαρίου 1920 γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 1577 Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐπὶ τετραετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἀνανέωσιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τῆς περιφερείας τοῦ τέως δήμου Παλαιοκάστρου ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων εἰς τὸν φορολογικὸν ὅρον τῶν 4 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὁριζομένης.

Ἀπαλλάσσονται δασμοῦ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τοῦ ἄρθρου 13 καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ εἰρημένου ΒΡΚΑ' νόμου ἀναφερόμενα εἴδη, τὰ εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦ Κράτους ἀνήκοντα καὶ τὰ κατὰ νόμους εἰδικοὺς μὴ ὑποκείμενα εἰς δασμόν.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. Δ. Ρακτιβάν

(14)

Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τοῦ τέως δήμου Πλατάνου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 5 τοῦ νόμου ΞΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 «περὶ δημοτικῶν φόρων», 21 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 «περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου», 56 καὶ 57 τοῦ νόμου ΒΤΜΘ' τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1895 «περὶ στοιχειώδους ἢ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», τὸν νόμον ΒΤΞΘ' τῆς 2 Μαρτίου 1896, τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΨΗ' τῆς 10 Αὐγούστου 1905 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», 21 τοῦ νόμου 641 τοῦ 1915, τὸν νόμον 1223 τοῦ 1918 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ΞΗ' νόμου», τὸ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1928 Ἡμέτερον διάταγμα «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος διατάξεων τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων κτλ.», τὸ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1919 ὅμοιον διάταγμα «περὶ ἑρμηνείας τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 641», τὴν ὑπ' ἀριθ. 21 ἀπόφασιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου τῆς κοινότητος Πλατάνου, πρωτευούσης τοῦ τέως δήμου Πλατάνου, καὶ τὴν ἀπὸ 17 Φεβρουαρίου 1919 γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 1577 Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐπὶ τετραετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἀνανέωσιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τῆς περιφερείας τοῦ τέως δήμου Πλατάνου ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων εἰς τὸν φορολογικὸν ὅρον τῶν 4 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὁριζομένης.

Ἀπαλλάσσονται δασμοῦ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τοῦ ἄρθρου 13 καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ εἰρημένου ΒΡΚΑ' νόμου ἀναφερόμενα εἴδη, τὰ εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦ Κράτους ἀνήκοντα καὶ τὰ κατὰ νόμους εἰδικοὺς μὴ ὑποκείμενα εἰς δασμόν.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. Δ. Ρακτιβάν

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, ὁδὸς Καποδιστρίου 32.